

JE SONCE, JE SMEH

Je sonce, je smeh, je deklica mala,
dolgih las in trdna kot skala.
Rešila se z barko, njen dom je obala,
nihče ne ve zanjo, je sama ostala.

Njen dom je nedavno bila le puščava,
kjer zemlja je suha in sivo rjava.
Iz daljne dežele nam nosi svarilo,
vsem nam v opomin in tudi vodilo.

Če vojna za nas je moč in merilo,
mrtvih ljudi pa neskončno število,
potem naj nam to bo le obvestilo,
da ego nikoli ne bo naše zdravilo.

Ustavimo vojne in ves ta nesmisel,
naj v srcu nas vodi le dobra misel.
Smeh deklice male tako ne bo kisel,
življenje ljudi bo dobilo nov smisel.

To naj bo pravilo in naša dolžnost,
med tujci in nami ustvarimo most,
vodi naj nas le ena lastnost,
ki radi ji pravimo »naša krepost«.